

Szivárvány

2014. DECEMBER • XXXV. ÉVFOLYAM • 380. SZÁM

12.

Regösök az óvodában

A népi éneket átköltötte SZENDREY MARÓT ERVIN

(A regösök kifordított báránybőr bundát viselnek, köcsögdudával, csengős bottal kísérik éneküket.)

Porka havak esedeznek, de hó, reme-róma,
Nyulak, rókák játszadoznak, de hó, reme-róma!
Bényomoztunk e faluba (városba), de hó, reme-róma,
Óvodának udvarába, de hó, reme-róma,
..... Óvodába, de hó, reme-róma!
Itt is látunk sok gyermeket, de hó, reme-róma,
Sok szép kislányt és legénykét, de hó, reme-róma,
Aki minket köszöntenek, de hó, reme-róma,
Tapsolnak és azt dalolják, de hó, reme-róma:
– Jöjjetek be, jó regösök, de hó, reme-róma,
Hozott Isten benneteket, de hó, reme-róma!
Hozzatok e házra áldást, de hó, reme-róma!
Mondjuk együtt tiszta szívből, de hó, reme-róma:
Áldás-áldás, Isten-áldás! De hó, reme-róma!

BAK SÁRA rajza

A regölés még Jézus születése előtti magyar szokás.

Őseink a fény születését,
a Nap sötétség fölötti diadalát ünnepelték.
Nem véletlen, hogy a Kisjézus, aki a fényt hozta el
ismét közénk, épp ezen a napon született.

Szeretetfényes, áldott
Karácsonyt kívánunk!

Eljött már a Karácsony
borzas szakállával.
Szegény rossz bakancsom
nem győzöm szalmával.
Jöttünk köszönteni e ház
minden népét,
adjon a jó Isten
szép Karácsony estét!

Eljött a Karácsony,
a köszöntők járnak,
kellemes és boldog
ünnepet kívánnak.
Mi is azért jöttünk
ez érdekes házhoz,
kívánunk minden jót
a szép Karácsonyhoz!

CSANÁD BÉLA

Emberfának aranyága

Volt egyszer nagyon-nagyon régen, az Óperenciás-tengeren is túl, volt egyszer egy csodálatosan szép őserdő. A világ minden fajta fája megtalálható volt benne; a legszebb fa mégis a közepén emelkedett a magasba: egy hatalmas tölgy, amelynek az ágai a felhőkig értek. Senki sem tudta megmondani, hány éves ez a fa. Az emberek egyszerűen csak vezérfának nevezték, mert akárhová mentek, mindenütt láthatták a csúcsát, ezért mindenhol hazataláltak. Az erdő többi fája úgy hívta: az öreg király.

A környékbeli lakosok azt beszélték, hogy ez a fa réges-régen a Paradicsomkert közepén állott. Hozzá mentek tanácsért még

a madarak és az erdei állatok is. Az öreg vezérfá pedig eligazította őket ügyes-bajos dolgukban.

Egy dologban azonban nem tudott az öreg fa sem tanácsot adni. Nem tudta megmondani, miért romlott meg az erdei élet, miért veszekednek az emberek, az állatok, s miért korcsosodnak el a fiatal hajtások a hajdani sudár törzseken.

– Nem tudom nektek megmondani, mi az oka mindennek, és mikor fordul jóra a sorunk. Menjete el a legelső odvamban élő öreg remetéhez, s kérdezzétek meg tőle. Ő sokkal többet tud.

A fák, a madarak és az állatok összetanakodtak, és követként elküldték a szelíd őzikét.

– Megmondom neked, mert szelíd vagy, és nincs benned semmi rosszakarat. Minden rossz a világban azért van, mert az emberek rosszak lettek. Megszületik azonban egyszer az emberfának aranyága, akit Emberfiának mondanak. Ő majd megtanít a szeretetre és az áldozatra, és jobbra fordul a világ sorsa. Embereké, állatoké, fáké egyaránt – felelt a remete az őzike kérdésére.

– De mi, szegény állatok, honnan tudjuk meg, hogy megszületett az Emberfia?

– Ezen a vén fán, amelynek odvában lakom, egy aranyágacska fog kihajtani, amikor az Emberfia születik. Én is egyre azt lesem, azért lakom itt az erdőben.

Az őzike hazavitte a jó hírt:

– Ne féljete, állatok és emberek! Megszületik az Aranyág nemsokára, jóra fordul ami sorsunk is!

Attól kezdve minden reggel az öreg fához zárandokolt az erdő apraja-nagyja, hogy lássa, kihajtott-e már az Aranyág. De még sokáig kellett várniok.

Egy hajnalon aztán az őzike látta meg elsőnek a fényesen ragyogó ágacskát. Úgy sugárzott, szikrázott, mint a felkelő Nap. A remete kijött odújából, köréje álltak a medvék, szarvasok, még a gonosz farkasok is megszeliődtek, a madarak énekelni kezdtek:

– Dicsőség a magasságban Istennek!
Ekkor született meg a Kisjézus.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

CSEH KATALIN

Ünnep

Fehér selyem az ágon,
fehér csönd a világon.
Angyalok útra kelnek,
egyre csak közelednek...

Hallatszik szárnyzuhogásuk,
nem fázik meztlábuk.
Itt vannak már, elhisszük,
hangosan ver a szívük...

Ők is, mint az emberek,
úgy várják az ünnepet.

BALAJTHY FERENC

Karácsony

Hómezőn lépdél a tél,
Harang kondul távol,
A zöld fenyő fényruhát ölt,
Ha itt van a Karácsony,
Eljött a Karácsony!

Tömjénillatot hoz a szél,
Gyertyaláng világol,
Szeretet galambja repül,
Ha itt van a Karácsony,
Eljött a Karácsony!

Angyal tűnik fel az égen,
Valóság vagy álom,
Gyermekarcok boldog pírban,
Ha itt van a Karácsony,
Eljött a Karácsony!

DÖME ZSUZSA

Mennyből az angyal

Nem törődve hóval, faggal,
mennyből szállt alá az angyal.
Erdőn, mezőn át nesztelen
suhant, szinte lábujjhegyen

ment, hogy őzet ne zavarjon,
nyulat, fécánt se riasszon.
Nélküle nem volt Karácsony.
Ámuldoztunk a varázson.

Nem kopogott, nem zörgetett.
A kulcslyukon közlekedett!
Elképzelni ma se lehet
nála nélkül az ünnepet.

Karácsonyi fenyőnk gallyán
fény csillan meg aranyhaján,
bármekkora hó vagy fagy van,
hozzánk mennyből jön az angyal.

GÚBA-KEREKES ZSUZSA rajza

SZŐCS MARGIT

Az angyalok karácsonyfája

Karácsony napjának délutánján Ráfáel arkangyal beröppent a tágas égi műhelybe, és így szólt a karácsonyfák körül sürgölődő őrangyalok seregéhez:

– Angyaltársaim! Nagyszerű ötletem támadt! Mit szólnátok ahhoz, ha ezen a Karácsonyon nemcsak vinnétek, hanem hoznátok is? Lepjük meg a Kisjézust, állítsunk karácsonyfát neki is, akárcsak az embergyermekeknek, és díszítsük ágait a Földről hozott ajándékokkal.

Az angyalok elámultak.

– Ugyan mit hozhatnánk arról a sárgolyóról, ami méltó lehetne a megváltó újszülötthöz? – zentték többszólamban a kérdést.

– Találjátok ki, legyetek leleményesek – dörögte Ráfáel, és kiröppent a műhelyből.

Az angyalok összedugták fejüket, sustorogtak, vitatkoztak, végül megállapodtak a legjobbnak tűnő ajándéknál.

Aznap bársonypuha este telepedett a Földre. Azok a vidékek, ahol ezidőtájt a tél uralkodott, hóprémes bundába burkolóztak. Hétmilliárd százkilencvenhétmillió kilencszázhetvenkét-ezer* angyal indult el az égi műhelyből az örömhírt vivő karácsonyfákkal, fenyővel, fagyönggyel, nyírfával, palmaággal. Röptük hajszálvékony fénykarcolásokat ejtett az éjszakai ég ébenfa boltozatán.

Az angyalok, miután elhelyezték a karácsonyfákat védenceik otthonában, elrejtőztek a függönyök, szekrények, szobanövények mögé, és türelmesen várakoztak, amíg a család

* ennyi ember él ma a Földön.

összegyűlt, és lángra kapott az öröm szikrája. Ekkor szárnyuk rejtekéből kis fúvókát kaptak elő, könnyű, szappanbuborékszerű üveggömböt fújtak, és ebbe csöppentették a ritka pillanatot.

Késő estére járt, amikor minden angyal visszatért az égi birodalomba. Ráfáel a Mennysország közepén álló hatalmas életfára mutatott:

– Ez lesz a mi karácsonyfánk. Dísziítsék fel gyorsan, hadd gyönyörködjék benne Jézuska.

Az angyalok nyomban felaggatták az üveggömböket az életfára. Csillagokból koszorút, hajukból füzért fontak, hogy növeljék a fa ékességét. Amikor elkészültek, Ráfáel elröppent, kivette a Kisjézust betlehemi jászolából, karjára ültette, és körülrepülte vele a karácsonyfát. A fa olyan magas volt, hogy a hetedik édig ért. Aztán egyenként megmutatta neki az üveggömböket.

Az égi karácsonyfán hétmilliárd százkilencvenhétmillió kilencszázhetvenkét-ezer üveggömb csüngött. Mindenikből más és más arc mosolygott ki. Ilyen pillanat, amikor mindenki mosolyog, csak egyetlenegyszer van egy évben a Földön: Karácsony estéjén.

Jézuska a tenyerére vett, és megsimogatott minden egyes üveggömböt. Soha nem volt még ilyen fényesség a Mennysországban.

OROSZ ANNABELLA rajzai

FODOR SÁNDOR

A góliátpor

– Csipike, én mindig tudtam, hogy nagy lélek vagy – jelentette ki meghatottan Bagoly Doktor. – De azt álmodni sem merem, hogy ekkora. Engedd, hogy meghajtsam előtted a tudomány zászlaját.

– Engedem – bólított jóindulatúan Csipike, de már azon járt az esze, mit csinál, ha rettentő nagy lesz. „Megrugdosom Kecskébékát” – gondolta, és csaknem felujjongott a gyönyörűségtől. Alig várta, hogy nőni kezdjen.

– Hol az a por, hadd kapom be! – fordult Bagoly Doktorhoz.

Bagoly Doktor jókora zacskót vett elő a szárnya alól. Nagyobb volt Csipikénél.

– Erről volna szó – tette le a nagy lélek elé.

Csipike egy kicsit meghökkent a számára túlságosan nagy csomagtól.

– Ezt mind be kell vennem? – vakarta meg a füle tövét.

– Szó sincs róla!! – nevetett Bagoly Doktor. – Attól félek, egyetlen porszemecske is sok lenne. Várj csak. Kibontom a zacskót, végy ki belőle egy szemet, és törd négyfelé. Próbálkozzunk meg először csak egy negyeddal.

Úgy is tettek. Csipike bevette a negyed Góliátporszemet.

Alig nyelte le, hirtelen olyan érzése támadt, mintha valami emelné. Felfelé.

– Ha nem tévedek, valami történik – nézett Bagoly Doktorra, és úgy tűnt neki, mintha a nagy tudós zsugorodni kezdene. Már egy magasságban volt a fejük... Már csak válláig ért a Doktor... A derekáig... – Óriás leszek! Rettentő óriás! – ujjongott Csipike, majd felkapta a csodaporral teli zacskót, és egyszerre lenyelt a tartalmából vagy három szemet. – Tripla vagy semmi! – kiáltotta diadalmasan, és zsebre vágta a zacskót.

– Mit csinálsz, szerencsétlen?! Sok lesz, megárt!! – kiáltotta Bagoly Doktor, de Csipike már nem figyelt rá. Egyébre gondolt: a bosszúra, amire ezen az éjszakán sor kerül.

– Tyű, de összerugdosom Kecskébékát! – kurjantotta.

Bagoly Doktor már csak a térdéig ért. „Őt is megrugdoshatnám – gondolta Csipike –, de nem teszem meg, mert jó gyerek. Kicsit szigorú, de a szíve, mint a vaj. Rendes fickó, nem kell bántani.”

Közben Bagoly Doktor a Csipike bokájáig süppedt.

„Szépen nőök-növekedem – nézett körül elégedetten Csipike.

– Vajon leszek-e akkora, mint az Óriásnagy Bükkfa? Milyen nagyszerű lenne! Úgy szedném ki Nyestéket az erdő lombjai közül, mint Nyúl bundájából a bolhát! És akkor szépen sorba raknám őket a Tisztáson, és megparancsolnám: többé ne egyék a mókuskákat és a kismadarakat! Ha mégis duhaj kedvük támadna, egyenek kígyót meg varjút, ezekért úgyse kár, és ha ennyi sem elég, álljanak össze kettesével, és énekeljék azt, hogy *Egy kis malac rőf-rőf-rőf...* Persze, akkor már Szarvasbikával is másképpen beszél-nénk! Mi az, hogy beszél-nénk? Beszélünk! Hiszen máris akkora vagyok, mint az Óriásnagy Bükkfa! És nőök, még mindig növekedem! Talán még a Korhadozóbelű Vén Fenyőfát is túlnövöm! Remek, nagyszerű! Köszönöm, Bagoly Doktor! Jaj, de megrugdoshom Kecskébékát!... Micsodaa? Kecskébékát? Azt a kis mitugrász-senki-semmit? Ki törődik már Kecskébékával?”

– Csipike! Csipike! – hallotta odalentről Bagoly Doktor kétségbeesett hangját. – Mi lesz veled, Csipike?!

– Egyet se búsulj, doktorkám – szólta vissza Csipike.

– Győzött a tudomány! Óriás leszek! Már is az vagyok!

Most aztán rend lesz az erdőben! Majd kibolhássza Nyestéket a sűrűből, megszelídíti Szarvasbikát! Persze az se lenne utolsó, ha bekukkinthatna Kőszáli Sas fészkébe is, de annyira talán mégsem sikerül megnőnie! Nini! Már túlnőtte a Korhadozóbelű Vén Fenyőt... Még egy kevés, és akkora lesz, olyan iszonyatosan magas, mint a rettentő Kőszikla! Akkor tényleg ő lesz az Erdő Ura! De nem rettegett, hanem szeretett ura. Mert pártolja majd a kicsiket és a gyöngéket, de azért a nagyokat és erőseket se bántja. Megtanítja őket szeretetben, békességben élni egymással...

Szárnyuhogást hallott. Bagoly Doktor repdesett a feje körül.

– Hogy érzed magad, Csipike?

– Pazarul! És köszönöm neked, Bagoly Doktor, hogy éppen engem választottál ki, és én vittem győzelemre a Tudomány zászlaját! Ha még nem hajtottad meg előttem, most már egyet se fáradj, mert olyan mélyen alattam van, hogy észre sem veszem. Mit gondolsz, nagytudású barátom, kapdossam össze Nyestéket?... Ejnye, miket beszélek, hiszen már akkorára nőttem, hogy észre se veszem őket! A példátlanul magas Korhadozóbelű Vén Fenyő a derekamig ér! No még egy kicsi, és akkora leszek, mint a Rettentő Kőszikla! Megállj, Medve bácsi, nem dézsmálok meg te a drága kicsi Vadméhek éléskamráját! Megfoglak, és kényszerítlek, hogy... Megfoglak? Felcsiplek a két ujjammal! Egyik kezembe téged, a másikba pedig a fő-

verekedőt, Szarvasbikát! Ne búsulj, öreg agancs, lesz még bőgőóra, de most már nem olyan harcias dalokat énekelünk, hogy *Szeressük egymást, gyerekek*, hanem azt, hogy *Tente-tente, kisbaba!* Ejnye, hiszen már jócskán túlnőttem a Rettentő Kősziklát! A vállamig se ér. Nicsak, odalent a tisztás! Érdekes, nem is olyan nagy, amilyennek hittem volna. De hol vannak Kukucsi túrásai?! Egyet se látok. Mi ez a szúnyog a derekam körül? Te vagy az, Bagoly Doktor? Ne félj, kisöreg, nem bántlak, jó tett helyébe jót várj... Na szerusz, öreg professzor, nekem még van egy kis nőivalóm...

Nőni, növekedni, de meddig? Csipike felnézett, és megnyugodva látta, hogy még van hely. Igaz, ha egy kicsit kinyújtózik, eléri a felhőket, de azokon túl ott vannak, ragyognak kedvesen, hívogatóan a csillagok. De jó volna elérni egyet, akár a legkisebbet is! Csipike újra lepillantott. Meghökkenítő látvány tárult eléje. A Rettentő Kőszikla csak a térdéig ért. Már mosolygott azon a tervén, hogy megrendszabályozza Szarvasbikát és Medve bácsit. Hol vannak tőle már ezek az apró jószágok? Lám, Kőszáli Sas fészkébe se kukkintott be, különben minek is tette volna? Mi látnivaló lehet egy olyan aprócska, szúnyognál is kisebb madár szállásán?

A felhők ott úsztak, szálltak a feje körül.

– Már fel se kell nyúlnom, hogy elérjem a felhőket! A sötétekben kezet mosok majd, és a fehérekben törülközőm... És a csillagok – pillantott fel. – Vajon a csillagok tudják már, hogy közel, egészen közel vagyok hozzájuk? Ha kinyújtanám... Próbáljuk csak meg...

Megpróbálta, de nem érte el a csillagokat.

TOMOS TÜNDE rajzai

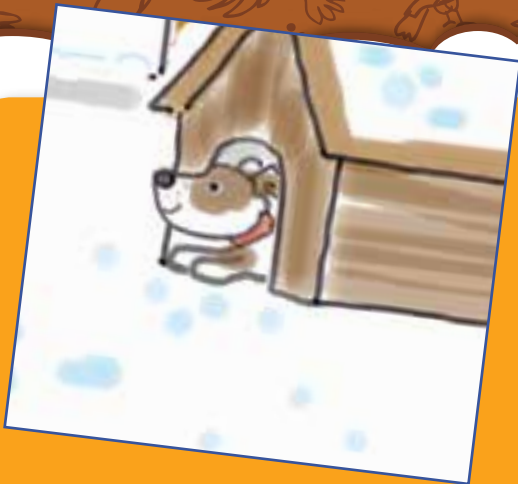
NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Hollómese

Egyszer régen, hajdanán,
három holló ült a fán,
mindháromnak fekete
szárnya, fejeteteje.
Addig ültek hárman ott,
míg csak le nem havazott,
s fejükön a fekete
tollat a hó belepte.
Aki éppen arra járt,
nagyot nézve rácsodált:
fehér holló ritka kincs,
olyan ritka, hogy tán nincs.
Ezek hárman mit sem sejtve
üldögéltek egy-egy helybe',
s kacagott a sok ember:
három apró hóember...
Megrázta magát a tél,
vihar támadt, forgószél,
lefújta róluk a havat,
s mindhárom feketén maradt.

MÜLLER KATI rajza

Novembertől
decemberbe, őszből télbe
fordul az idő.
Vágd ki a képkockákat,
és varázsold velük télivé
Balázsék udvarát.

LÁSZLÓ NOÉMI

Kedves angyal!

Labdát kérek, hármat:
egyét hajítani,
egyét gurítani,
egyét pukkasztani.
Felnőttet, aki rángat,
hogy üljek békecsillagban,
mint csillagfény az égen,
nem kérek szépen.

És kedves angyal,
csak csínján bánj a faggyal,
de hó, az legyen bőven,
földön és levegőben,

ragassz rá jó erősen
a szánkóra, hogy senki
el ne vehesse tőlem,
és ha lehet, belőlem

is legyen három:
egy apunak, egy anyunak,
egy csak nekem –
már nagyon várom!

Kedves !

Egész advent alatt jó voltam.
Segítettem anyukának -t díszíteni,
apukának a -val takarítani,
nagyinak cipelni a nehéz -t.

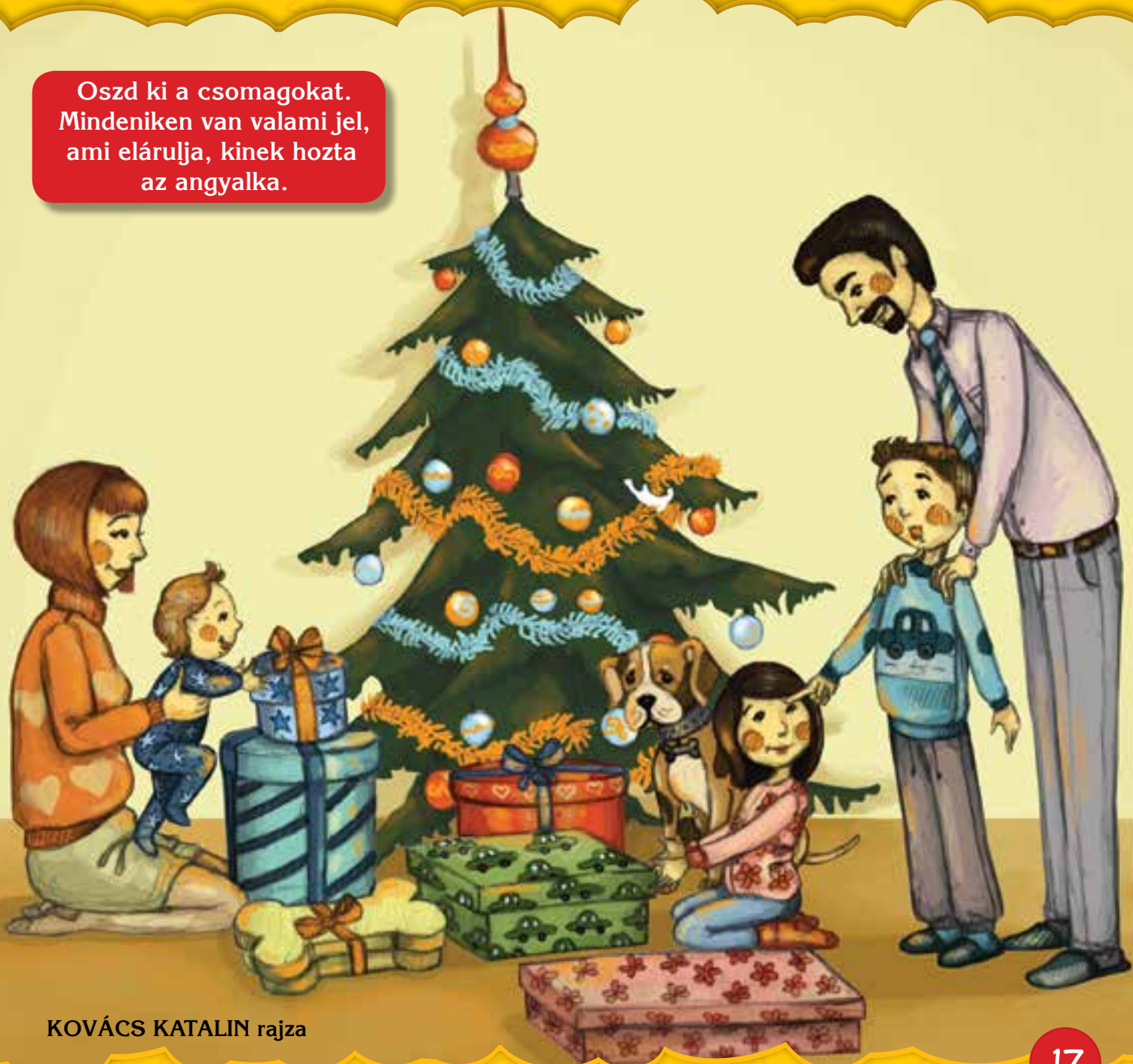
Minden családtagnak készítettem
-t. Anyu arany -t kap, apu téli -t,
nagyi papír -t, a két húgom egy-egy
rongyból varrt -t.

Ha úgy gondolsz, hogy megérdemlem,
kérelek, hozz nekem egy -t, egy
-t és persze az egész családnak egy
fényes -t, jókedvet, türelmet,
boldog ünnepet.

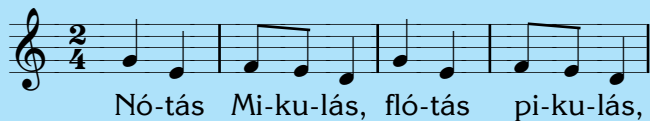
Nagyon várlak,
Peti

Peti rajzos levelet írt az
angyalkának. Olvasd el.

Oszd ki a csomagokat.
Mindenikén van valami jel,
ami elárulja, kinek hozta
az anyyalka.

CSODASZARVAS, CSODASZÁNKÓ

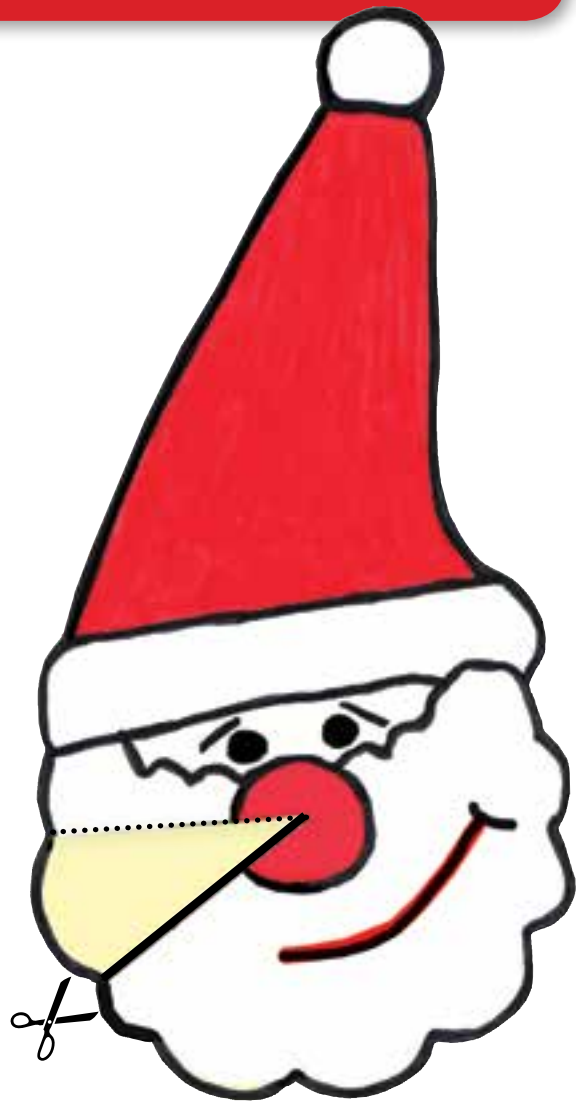

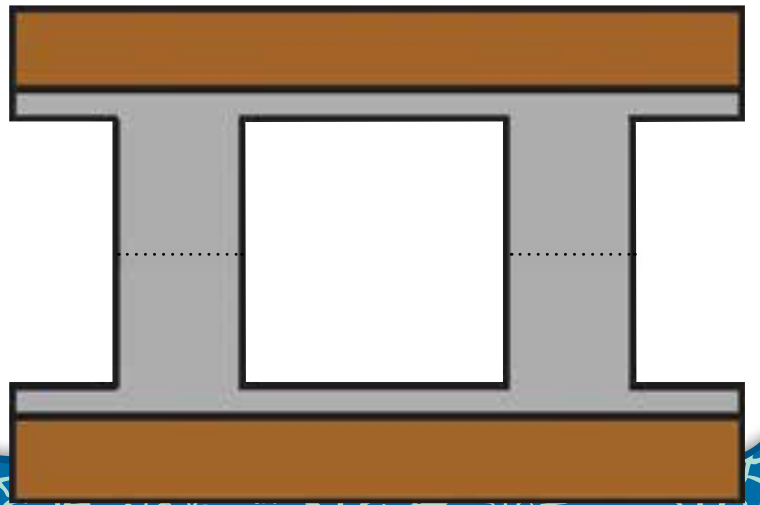
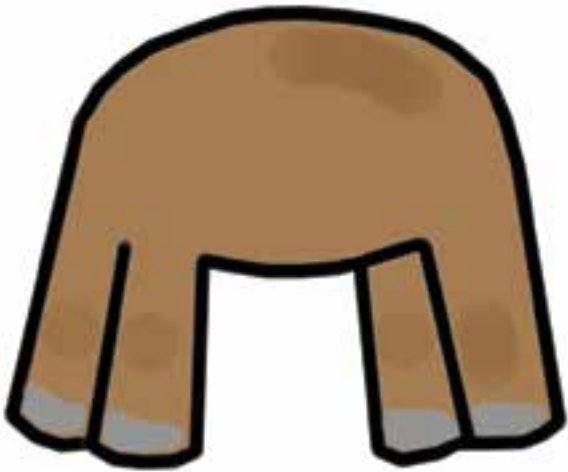
Csellón muzsikál, csizmám tele már.
Mosolyog, hallgat, haza úgy ballag.

(Szöveg és dallam: Gryllus Vilmos)

Készítsük el együtt a Mikulást és szarvas-röpítette szánját. Az ötletet **László Enikő** kisdi-ákjai a marosvásárhelyi Európa Iskolából és **Szijjártó Margit** tanítványai a nagyvárad-i 16-os Iskolából küldték be.

A vastag vonalak mentén vágd ki a részle-tekét. A Mikulás és a szarvas fejét a sárga sáv mentén ragaszd kúp alakúvá, majd illeszd és ragaszd a testhez. A szánt hajtsd kettőbe, a felső felét ragaszd össze, a talpánál keletke-zett hurokba dugj szívószálat. A Mikulást ra-gaszd a szánra, a szarvast fonállal „szerszá-mozd fel”, azaz kösd a szán elé, a gyeplőt pedig add a Mikulás kezébe.

TOMOS TÜNDE rajza

A napkeleti bölcsek azon törik a fejüket,
hol találják meg a Kisjézust.
Te is gondolkozz: mi a műveletek eredménye.
Így kiderül, milyen színekkel fess ki a rajzot.

INTEGET, HÍVOGAT

Ezzel a hangulatos ajtó- vagy ablakdísszel hívogathatod a Mikulást, az Angyalt vagy a vendégeket. A minta szerint szabj 12 piros és zöld karton-kesztyűt. Papírból ragassz fehér prémet és néhány karácsonyi rajzocskát rájuk. Ragaszd össze őket koszorúvá. Végül fűzd vagy ragaszd a közepébe a Mikulást úgy, mint **Farkas Edit tanító néni osztálya a marosvásárhelyi Al. I. Cuza Iskolából.**

Micimackó, Malacka és a sokféleség

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka! Hát te még alszol?

MALACKA: Nem alszom, Micimackó, csak gondolkodom azon, hogy miért nem vagyunk mind egyformák?

MICIMACKÓ: Hogy-hogy egyformák?

MALACKA: Hát például Bagolynak csak két lába van, nem négy, mint nekem, de van szárnya, és tud repülni. Nekem miért nincsen szárnyam, hogy repülhessek?

MICIMACKÓ: Malacka! Hallottad már azt a szót, hogy változatosság? Emlékszel, amikor Bagoly egy nagy könyvben megmutatott nekünk mindenféle madarat? Egy másik könyvben pedig sokféle gyógynövény képét?

MALACKA: Emlékszem.

MICIMACKÓ: Még nem került sor egy harmadik nagy könyvre, amelyikben a vízben élő állatokat mutatja meg nekünk. Meglátod majd, hogy azok is milyen sokfélék.

MALACKA: Milyen érdekes!

MICIMACKÓ: Ez a természet csodája. A földön rengeteg élőlény van, és mindegyik különbözik valamiben a másiktól.

MALACKA: Hát, ami igaz, igaz, mi sem vagyunk egyformák.

MICIMACKÓ: És mégis jó barátok vagyunk! Róbert Gida mesélte, hogy az emberek között vannak, akik azt szeretnék, hogy mindenki olyan legyen, mint ők.

MALACKA: Miért? Hiszen az emberek már most is mind egyformák! Mindegyiknek két lába van, senki sem él a vízben, kézen fogva vezeti gyerekeit.

MICIMACKÓ: Igen, igen de például más színű a bőrük. Vannak fehér bőrűek, mint Róbert Gida, de vannak fekete, sárga sőt rézbőrűek is.

MALACKA: És a természetük sem egyforma. Tulajdonképpen nekünk sem egyforma a természetünk. Kangamama mindig segít mindenkinek, Bagoly tudós, és másokat is megtanít a tudományára, szegény Füles mindig panaszodik...

MICIMACKÓ: Ez így igaz, Malacka! De ugye mi mind együtt örvendünk a másik örömének?

MALACKA: Igen bizony. Hiszen ez így természetes! Vagy nem?

MICIMACKÓ: Nálunk, igen. De Róbert Gida azt mondja, hogy az emberek nem mind ilyenek. Sokan közülük irigylik, ha más

örül, vagy elfordulnak attól, aki más, mint ők.

MALACKA: Ezek szerint, nem mindenki viselkedik „cserkész-módra”?

MICIMACKÓ: Pontosan erről van szó!

MALACKA: Kezdem érteni. Például Füles nagyon más, mint mi. Örökké csak panaszkodik, ha van miért, ha nincs miért, de mi így is szeretjük, és igyekszünk gyakrabban meglátogatni, hogy ne szomorkodjék annyira!

MICIMACKÓ: Malacka! Te nagyon okos kis-malac vagy, és én nemcsak szeretlek, de tisztellek is ezért.

MALACKA: Én is téged, Micimackó! Noha nem vagyunk teljesen egyformák, mégis mi vagyunk a világon a legjobb barátok, ugye?

MICIMACKÓ: És azok is maradunk, Malacka!

MESELŐ: Gyermekek! Remélem, hogy nektek is van igazi jó barátotok. Rajzoljátok le, és küldjétek el nekünk.

Nincs két egyforma ember, állat, növény.
Ez a két rajz is csak látszólag egyforma. Keresd meg
a köztük levő 10 különbséget.

FORRÓ ÁGNES rajza

DINOSZAURUSZOK

Írta Lángi Péter, rajzolta Kiss Ferenc

Elazmoszaurusz

Mi tekereg ott a vízben?
Most meg áll, még meg se rezzen.
Kígyó talán? Vagy micsoda?
Á, egy dinó hosszú nyaka.
A tengerek óriása
halvacsoráját vadássza.
Hej, elazmoszaurusz,
hány hal kell ma?
Elég hús?

Neve azt jelenti: vékonylemezes gyík. A késő kréta kor őslénye vizekben, vízparton vadászott. A hatalmas ragadozó 2 tonnánál is többet nyomott. Nem lehetett valami észlény, hiszen 16 méteres hosszából feje mindössze 70 centiméternyi volt, a nyaka 7 m, a teste 6 m, a farka 2 m. A többi dinótól eltérően kicsinyei nem tojásból keltek ki, hanem eleven fiakat szült.

Euoplocephalus

Hej, euoplocephalus!
Bokrok mögé te sose bújsz?
Bunkós farkad és sok tüskéd,
látom, ellenségtől megvéd.
Aki veled szembeszállna,
dudor nőne homlokára.

Nevét alig lehet kiejteni: euoplocefalusz, ami azt jelenti: jól páncélozott fej. Azért öltötte magára a középkori lovagok páncélját, hogy békés növényevőként megvédje magát a ragadozóktól. A késő kréta korban élt. Hossza 6 méter, súlya 2 tonna, tüskéi a 15 centimétert is elérték.

Triceratopsz

Szinte rémisztően ronda
három szarva, gallércsontja.
Pedig békén legelészik,
csordatagok egymást védik.
Vérszomjas Rex, mit lopakodsz?
Kellene egy triceratopsz?
Ismerd el, hogy úgyse győzhetsz,
hisz egynél a száz erősebb.

A tri latinul hármat jelent, a triceratopsz neve pedig azt: háromszarvú arc. A késő kréta kor növényevő óriásdinója volt. 12 tonna súlyú, 9 méter hosszú, 3 méter magas.

Ügyesedjünk

Egyik szebb, mint a másik! Kár, hogy nem közölhetünk minden decemberi üdvözetet, kézimunkát, de mindenkinek boldog Karácsonyt kívánunk!

Búzási Noémi osztálya a nagyvárad Szacsвай Imre Iskolából

A harasztosi óvodások és Széll Adél óvó néni

Dimény-Nagy Éva és Jankó Hajnalka óvó néni csoportja a kolozsvári Napsugár Óvodából

Lovász Edit osztálya a nagyvárad Szacsвай Imre Iskolából

A maroskeresztúri elsősök és Fülöp Panna tanító néni

Györfi Melinda
és a ravai óvodások

Puskás Sarolta csoportja
a szatmárnémeti
Szivárvány Óvodából

Kolcsár Mária tanító
néni csíkménasági
kisdiákjai

Szilágyi-
Székely Melinda
magyarlapádi
kisdiákjai

Szász Irma óvónő Szivárvány csoportja
a marosvásárhelyi 9-es Óvodából

Szárnybontó

Recsegve ropog a jég a talpam alatt,
Gyerekek csúszkálnak a parkban.
Nincs már dér, havazik,
Jézus születése közeledik.

Văduva-Kémenes Eszter,
Gyergyószentmiklós

Mikulás a szánon ül,
zsákjában ajándék csücsül.
Örülnek a gyerekek,
mosolyognak, nevetnek.

Jön az Angyal Karácsonykor,
hogy sok ajándékot hozzon.
Fellépnek a gyerekek
karácsonyi szereppel.

A gyulakuti másodikosok

Jaj, de szép a karácsonyfa,
Ragyog rajta minden dísz,
Ott vannak az ajándékok,
Könyvek, ruhák és játékok.
Örül neki kis Kati,
Ő az angyalt szereti.

Dénes Johanna Csenge,
Kolozsvár

Kerekes Károly Kevin,
Kovászna

Ég a gyertya, ég,
Sok kis gyertya ég,
Jaj, de szép a karácsonyfa,
Villogj soká még!

A zabolai III. B

Mihály Márk,
Szatmárnémeti

Rákosi Szilvia,
Zilah

Czikó Kamilla,
Csíkszentgyörgy

Hull a hó, fúj a szél,
Itt a tél, itt a tél!
Hó lepi a tájat,
Hópihék szállnak,
Hótündérek táncolnak,
Önfeledten kacagnak

Borzási Theodóra,
Kolozsvár

Fülöp Andrea,
Marosludas

Horváth Tímea,
Kolozsvár

Reggel a veréb
ébred legegőbb,
utána ébred
a verébfeleség.
Szárnyát, tollát
jól megmossa,
így készül
az ünnepnapra.
– Itt a Karácsony,
itt a Karácsony –
kiabálja.

Stick Andrea,
Marosvásárhely

**Ferencz-Csiki
Kriszta,**
Gyergyószentmiklós

Itt van Jézus születése
minden ember öröme,
minden gyermek kívánsága,
az angyal jöjjön Karácsonyra.

Kovács Nándor Hunor,
Csíkbánkfalva

Csipike postája

Amikor Karácsony estéjén az angyalok itt röpködnek az Erdő fölött, csak találgatom, melyik kis barátomhoz igyekeznek. Egyszer megkérem őket, vigyenek magukkal, hadd lássam, hogyan ünnepeltek. De titeket is megkérek, írjátok (diktáljátok), rajzoljátok le legszebb decemberi élményeiteket. Boldog Karácsonyt, kedves levélíróink: **Babos Boróka**, Gyergyószentmiklós; **Jákó Johanna**, Borszék; **Katona Brigitta**, Nyárádremete; **Cornea Edina**, Marosfalu; **Török-Mihók Mónika**, Kolozsvár; **Novák Dávid**, Ludescher László, Szalai Aletta Báborka, Marosvásárhely; **Pop Enikő**, Szilágysomlyó; **Dénes Erika**, Muzsna; a **kolozsvári Pöttyös Panna Óvoda**

Pillangó csoportja, a Waldorf Óvoda; a **székelykocsárdi óvodások**; a **zilahi Református Kollégium előkészítő**; a **székelykeresztúri Berde Mózes Kollégium II.**; a **nagybányai N. Iorga Iskola előkészítő és I. C**; a **szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola előkészítő**; a **nagyvárad D. Cantemir Iskola I. C**, a Szacsyav Imre Iskola előkészítő és I. B; a **marosvásárhelyi Al. Ioan Cuza Iskola II. C**, az **Európa Gimnázium I. D**; a **szászrégeni A. Maior Iskola I. B osztálya**; a **csíkmenasági**, a **zabolai előkészítő**; a **gyulakuti II.**; az **avasújjvárosi II. B osztály**.

- Szodorai Melinda tanító néni szilágysomlyói másodikosai színes iskolabuszokban indultak a Tudás Vára felé. A Szivárvány is segít abban, hogy egy percig se legyen unalmas a tanév-utazás.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!

4

E lapszám támogatói:

● **A tordai előkészítő osztály** már megbarátkozott az iskolával, **Finna Enikő tanító** nénivel, és a Szivárvánnyal is. Minden hónapban várják Karcsi bácsit, hogy elküldhessék nekünk új rajzaikat, kézimunkáikat.

● **A bogdándi előkészítő és első osztály** is nagy rajongója a Szivárványnak. Büszkén küldték el nekünk a néptáncsoportjuk első fellépésén készült felvételt. **Kürti Csilla** és **Debreni Noémi tanító** néni kísérté el Szatmárnémetibe a táncoslábú kis csapatot.

● **Karácsony Héderfáján.** **Peti Tünde tanító** néni összevont osztálya verssel, énekkel, ünnepi kézimunkákkal, no meg boldog mosollyal várja az ünnepet.

Címlap:
BAK SÁRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSUGÁR-EDITŪRA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Iambor Joel és Nathanael, Lele

Leopold-Szász
Hanga, Gyergyó-
szentmiklós

Marc
Bernadett,
Sárközüjlak

Szép Henrietta,
Kakasd

Nagy Evelyn Adrienn,
Marosvásárhely

Ruți Krisztina,
Marosvásárhely

Ára 3 LEJ, 400 FT